

Escorxador

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Joan Maragall, 36- c/ 11 de setembre, 15-17

Coordenades:

Latitud: 41.23547
Longitud: 1.80349
UTM Est (X): 399730
UTM Nord (Y): 4565587

Classificació

Número de fitxa 08270 - 423
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1920
Autoria de l'element: Josep Mª Martino Arroyo (1881-1957)
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial contempla el manteniment del volum construït, de la tanca que l'envolta i de l'espai immediat a l'edifici
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial, 423. 2006
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sitges. Plaça de l'Ajuntament s/n. Sitges-08870
Autoria de la fitxa Núria Nolasco Azuaga.
Data de registre de la fitxa: dt., 04/07/2006 - 02:00

Descripció

Es tracta de l'antic escorxador avui dia reutilitzat com a dependències municipals. És un edifici aïllat, de planta basilical amb un porxo davanter, que ocupa gairebé la totalitat de l'amplada de la façana. Constructivament parlant, l'edifici s'assenta sobre una zona de sòcol de carreus de pedra disposats com si es tractés d'un paredat comú. Els elements estructurals de suport estan fets de maó vist, la qual cosa contrasta amb la resta de murs que disposen d'un revestiment senzill d'arrebossat simple pintat de color blanc. És a dir, s'estableix així una bicromia que dóna caràcter al conjunt.

El porxo davanter se sustenta gràcies a quatre pilars de maó i dues pilastres adossades a la façana; dits pilars disposen de base i una línia d'imposta (també de maó) d'on arrenquen uns arcs escarsers que suporten la coberta a una sola vessant, feta de teules i amb un ràfec mixt, és a dir, combina filades de maó de cantell amb filades de teules. Només disposa de dos accessos a l'interior, el primer situat dins zona de porxos i el segon a la façana contrària, tot seguint l'eix longitudinal de l'edifici. Dites portes són senzilles, amb una llinda en forma d'arc escarser formada per maons col·locats al sardinell; els brancals no hi són indicats amb cap tipus de material diferenciador. El mateix succeeix a les façanes laterals, les quals disposen de vuit finestres cadascuna de les mateixes característiques que les descrites a les portes, entre les quals s'organitzen uns pilars de maó estructurant l'espai en vuit trams. En el frontis i damunt del porxo se situen tres finestres parelles esglaonades, aquestes sí, amb brancals, llindes i ampits de maó, tot emmarcant-les. Damunt d'aquestes finestres hi ha un plafó ceràmic emmarcat amb la següent inscripció "ESCORXADOR / MAIG 1925".

L'espai central que sobresurt en alçat corresponent al cos central de la planta basilical, està envoltada de finestres que il·luminen l'interior, en concret tres per a cada tram de l'edifici. Són uns elements senzills (brancals, llindes i ampits rectes sense cap tipus d'element decoratiu) però que aconsegueixen la doble funció d'il·luminar i ventilar l'interior.

A la façana posterior es disposa una passera que comunica un edifici de nova planta amb l'antic escorxador mitjançant una porta situada damunt de la situada a la planta baixa descrita amb anterioritat.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, aquest edifici disposa del tipus de protecció II. La finca està catalogada com una construcció de tipus C. El projecte original es conserva a l'Arxiu Municipal de Sitges

Història

L'any 1887 l'Ajuntament de Sitges va començar a copsar la necessitat de construir un nou escorxador i enderrocar l'antic que estava situat al centre del poble. El nou se situaria a les afores i es dotaria de millors condicions higièniques, de més capacitat i d'una distribució interior més racional. Calia, doncs, cercar un emplaçament adient, especialment proper a un bon aprovisionament d'aigua per a garantir la neteja de les instal·lacions, fet que aconsellava també una ubicació propera al mar. Segons es dedueix de la documentació de l'època i especialment dels diversos articles publicats per "L'Eco de Sitges" únicament hi havia dos terrenys de propietat municipal que acomplissin aquests requisits; finalment es va decidir construir el nou escorxador en el terreny anomenat "la caseta d'en Biroso" al final del passeig de la Ribera. El projecte va ser encarregat a l'arquitecte Gaietà Buigas l'any 1888 i va ser inaugurat el 30 de juny de 1889. Ja a inicis de la segona dècada del segle XX, Josep Mª Martino va dur a terme la reforma que donaria lloc a l'edifici actual que data de 1920. Posteriorment, l'any 1926, s'afegiren els corrals i altres annexes. L'autor de l'edifici, l'arquitecte Josep Mª Martino i Arroyo (1881-1957), és un dels arquitectes que més ha treballat a Sitges, destacant en la seva producció nombroses cases unifamiliars aïllades de la urbanització de Terramar, així com edificis entre mitgeres. Cal mencionar especialment els projectes de l'edifici de Correus, l'ampliació del Casino Prado i el propi Escorxador. Se'l considera un dels màxims exponents de l'arquitectura noucentista sitgetana.

Bibliografia

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges.

Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges (2006)

